

แบบรายงานวิธีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)

**การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษา
เพื่อการมีงานทำ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน ทักษะอาชีพ และเจตคติที่ดี
ต่ออาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดสมหวัง**

นายโสธัส ปุ่นสุวรรณ
ตำแหน่ง ครู

โรงเรียนวัดสมหวัง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๑
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง

การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ทักษะอาชีพ และเจตคติที่ดีต่ออาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดสมหวัง

Development of a model of educational management for employment
affecting learning achievement, vocational skills, and attitude towards
careers of Wat Somwang school's student

โรงเรียนวัดสมหวัง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๑

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

พระบรมราโชบายของในหลวงรัชกาลที่ ๑๐ และมอบเป็นนโยบายในการพัฒนาคุณภาพ การจัดการศึกษาในการทำงานที่ใช้ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในการบริหารการศึกษา มีการบูรณาการ และเชื่อมโยงงานในกระทรวงศึกษาธิการ โดยดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ซึ่งเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ภายใต้วิสัยทัศน์ ที่ว่า "ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง" ซึ่งได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญฯ โดยกำหนดเป็นแผนการศึกษาชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๗๙) ที่จะดำเนินการ ๖ ด้าน คือ ๑) ด้านความมั่นคง ๒) ด้านการสร้างความสามารถใน การแข่งขัน ๓) ด้านการลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ ๔) ด้านการสร้างโอกาส ความเสมอภาคและการลด ความเหลื่อมล้ำทางสังคม ๕) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ ๖) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๙)

การจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองพระบรมราโชบายนโยบายของในหลวงรัชกาลที่ ๑๐ กระทรวงศึกษาธิการ จึงมุ่งเน้นการพัฒนา เพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของนักเรียน ให้ สามารถประกอบอาชีพ สร้างรายได้ที่มั่นคงและมั่นคง เป็นบุคคลที่มีวินัย เปี่ยมไปด้วยคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม เน้นการจัดการศึกษาที่ยึดพื้นที่เป็นฐาน โดยสถานศึกษาต้องวิเคราะห์ศักยภาพ ๕ ด้าน ของแต่ละพื้นที่ ได้แก่ ศักยภาพด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ ศักยภาพด้านภูมิอากาศ ศักยภาพด้านภูมิประเทศ ศักยภาพด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และศักยภาพด้านทรัพยากรมนุษย์ และวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวนำมาสู่การกำหนดหลักสูตร อาชีพที่สถานศึกษาจะจัดการเรียนการสอน

โรงเรียนวัดสมหวัง ได้น้อมนำพระบรมราโชบายของในหลวงรัชกาลที่ ๑๐ ดังกล่าว มา ปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นการปฏิบัติจริง ผู้สอนเป็นวิทยากรที่มีความรู้ ความสามารถ ให้ความสำคัญต่อการประเมินผลการจบหลักสูตรที่เน้นทักษะ ความสามารถ และการมี ผลงาน ชิ้นงาน การพัฒนาหลักสูตรอาชีพ จึงต้องปรับใหม่โดยการพัฒนาให้ครบวงจรประกอบด้วย ช่องทางการประกอบอาชีพ ทักษะของอาชีพ การบริหารจัดการ และให้ผู้เรียนที่เรียนจบจากหลักสูตร อาชีพมีความมั่นใจว่าจะสามารถประกอบอาชีพสร้างรายได้ต่อไป

ผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
๑. ความสำคัญของผลงาน/นวัตกรรมการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)	๑
๒. จุดประสงค์และเป้าหมายของผลงาน/นวัตกรรมการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)	๓
๓. กระบวนการผลิตผลงานหรือขั้นตอนการดำเนินงาน	๔
๔. ผลการดำเนินการ/ผลสัมฤทธิ์/ประโยชน์ที่ได้รับ	๗
๕. ปัจจัยความสำเร็จ	๙
๖. บทเรียนที่ได้รับ (Lesson Learned)	๙
๗. การเผยแพร่/การได้รับการยอมรับ/รางวัลที่ได้รับ	๑๐
๘. การขยายผลต่อยอดสู่ความยั่งยืน	๑๐
๙. ข้อเสนอแนะในการนำผลงาน/นวัตกรรมไปใช้	๑๐

การจัดทำผลงาน/นวัตกรรมการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)

ชื่อผลงาน การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ทักษะอาชีพ และเจตคติที่ดีต่ออาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดสมหวัง

ด้าน หนึ่งนักเรียน หนึ่งอาชีพ : มีงานทำ - มีอาชีพ

- วิถีคนดี : มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง
- มีคุณธรรมนำชีวิต : มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง - มีคุณธรรม
- หนึ่งนักเรียน หนึ่งอาชีพ : มีงานทำ - มีอาชีพ
- จิตอาสาด้วยหัวใจ : การเป็นพลเมืองดี

ชื่อสถานศึกษา โรงเรียนวัดสมหวัง

ขนาดโรงเรียน

- ขนาดใหญ่/ขนาดใหญ่พิเศษ
- ขนาดกลาง
- ขนาดเล็ก

สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๑ โทรศัพท์ ๐๗๗๔๐๙๐๒๒

โทรสาร ๐๗๗๔๐๙๐๙๔ อีเมล sw.409021@gmail.com

รายละเอียดเอกสารการนำเสนอผลงาน/นวัตกรรมการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)

๑. ความสำคัญของผลงาน/นวัตกรรมการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)

พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๖ ความในตอนหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า ต้องพัฒนาอาชีพความเป็นอยู่ของประชาชนเป็นอาชีพ ไม่ใช่เพียงแค่ปลูกผัก ถั่ว งา ให้หลานเฝ้า แต่เป็นเรื่องของความ อยู่ดีกินดี ความรู้ การศึกษาที่กล่าวว่า ต้องช่วยให้การศึกษาดีขึ้น เพราะถ้าการศึกษาไม่ดี คนไม่สามารถทำงาน การศึกษาต้องได้ในทุกระดับ (สยามรัฐออนไลน์, ๒๕๖๑) กระทรวงศึกษาธิการ ได้น้อมนำพระบรมราโชวาทของในหลวงรัชกาลที่ ๙ และพระบรมราโชบายของในหลวงรัชกาลที่ ๑๐ และมอบเป็นนโยบายในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาในการทำงานที่จะใช้ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในการบริหารการศึกษา มีการบูรณาการและเชื่อมโยงงานในกระทรวงศึกษาธิการ โดยดำเนินการตามแผน ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ซึ่งเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ภายใต้วิสัยทัศน์ที่ว่า "ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง"

ซึ่งได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญฯ โดยกำหนดเป็นแผนการศึกษาชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๗๙) ที่จะดำเนินการ ๖ ด้าน คือ ๑) ด้านความมั่นคง ๒) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๓) ด้านการลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ ๔) ด้านการสร้างโอกาส ความเสมอภาคและการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ๕) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ ๖) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๙)

นอกจากนี้บริบทและสภาพแวดล้อมการเตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ ๒๑ ยังขับเคลื่อนแผนแม่บทในการพัฒนาผู้เรียนทุกช่วงวัยจะได้รับการพัฒนาในทุกมิติ กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดนโยบายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ มุ่งเน้นการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีการส่งเสริมโอกาสการเข้าถึงการศึกษาเพื่อทักษะอาชีพและการมีงานทำ เพื่อให้นักเรียน ได้เลือกฝึกทักษะและสมรรถนะงานให้ค้นพบความถนัดของตนเอง ส่งเสริมการตัดสินใจวางแผนทางการศึกษาต่อ ในการวางแผนเป้าหมายชีวิตที่จะประกอบอาชีพ ซึ่งการตัดสินใจเลือกจะดำเนินการร่วมกับผลกรวัดบุคลิกภาพและความถนัด เลือกศึกษาต่อสายอาชีพหรือสายสามัญ ในระดับชั้นมัธยมศึกษา มีการจัดทางเลือกออกเป็นกลุ่มเป้าหมายชีวิต ตามแผนการเรียนในรายวิชาเพิ่มเติมตามกลุ่มความถนัด ส่งเสริมความสามารถพิเศษให้กับนักเรียนให้สามารถเข้าสู่เส้นทางเฉพาะทาง ซึ่งนักเรียนจะได้เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรียนรู้การเป็นผู้ประกอบการทำธุรกิจพอเพียงเตรียมทักษะผู้ประกอบการ (บัลลังก์ โรหิตเสถียร, ๒๕๖๓)

การจัดทำโครงการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการมีงานทำในศตวรรษที่ ๒๑ จึงเป็นภารกิจสำคัญของสถานศึกษาที่ควรบริหารจัดการให้เกิดการพัฒนาคุณภาพในกระบวนการเรียนรู้ และส่งเสริมการจัดหลักสูตรทักษะอาชีพ ควบคู่ไปกับวิชาสามัญที่ต้องเร่งปรับหลักสูตรสถานศึกษาให้มีแผนการเรียนและรายวิชาเพิ่มเติมให้รองรับสมรรถนะ ทางสาขาวิชา และสาขาวิชาชีพ ตามเส้นทางการศึกษาสู่อาชีพของนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๖๐) และองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย ๑. แนวคิดและหลักการ ๒. วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ ๓. เนื้อหา ๔. กิจกรรมการเรียนการสอน และ ๕. การวัดและประเมินผล (Joyce & Weil, 2000) ในการจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์สามารถประกอบอาชีพ พึ่งพาตนเองได้ เพื่อเป็นการทำให้ผู้เรียนมีความรู้ พัฒนาทักษะ และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพให้กับผู้เรียน (สายเพ็ญ บุญแก้ว, บรรจง เจริญสุข และ ญาณิศา บุญจิตรี, ๒๕๖๓)

โรงเรียนวัดสมหวัง เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๑ จัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๒ ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐) ได้สนองนโยบายจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดำเนินการปรับหลักสูตรสถานศึกษาให้มีแผนการเรียนและรายวิชาเพิ่มเติม เพื่อรองรับสมรรถนะทางสาขาวิชา และสาขาวิชาชีพ ตลอดจนดำเนินการพัฒนาคุณภาพกระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมหลักสูตรทักษะอาชีพควบคู่ไปกับวิชา

สามัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื้อหาสาระและกิจกรรมควรสอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งยึดหลักที่ว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๑) โดยโรงเรียนวัดสมหวังจัดการศึกษาให้ผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ได้ค้นหาอาชีพตามความต้องการของตนเองและมีโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สภาพของงานและการฝึกทักษะอาชีพเบื้องต้น เรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพในอนาคตอย่างมีความหมายและได้รับการฝึกประสบการณ์ทางอาชีพ ตามความพร้อม ความต้องการ และบริบทของโรงเรียนวัดสมหวัง ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะอาชีพและเจตคติต่ออาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดสมหวังต่อไป

ด้วยหลักการและเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยในบทบาทของครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ อาชีพ จึงได้สนใจที่จะพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำของโรงเรียนวัดสมหวังขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อการมีงานทำแห่งศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะอาชีพและเจตคติต่ออาชีพ เพื่อสามารถต่อยอดไปสู่การประกอบอาชีพในอนาคตได้ต่อไป

๒. จุดประสงค์และเป้าหมายของผลงาน/นวัตกรรมการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)

๒.๑ จุดประสงค์

๑. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ในการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำของโรงเรียนวัดสมหวัง
๒. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวัง
๓. เพื่อประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวัง
๔. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะอาชีพและเจตคติต่ออาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดสมหวัง

๒.๒ เป้าหมาย

ด้านปริมาณ

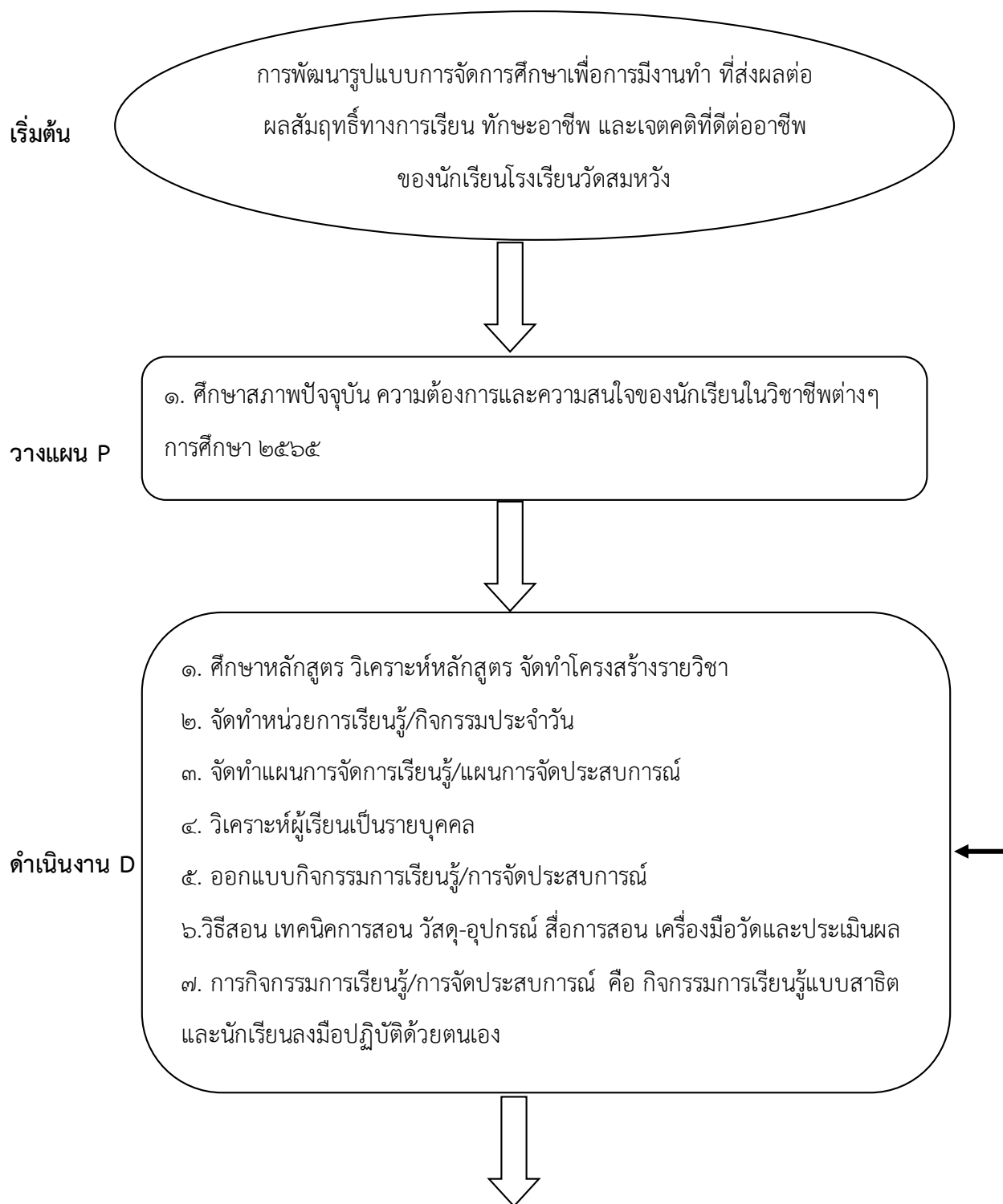
นักเรียนโรงเรียนวัดสมหวัง ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๒
ทั้งหมดจำนวน ๑๐๓ คน

ด้านคุณภาพ

นักเรียนโรงเรียนวัดสมหวัง ได้ค้นหาอาชีพตามความต้องการของตนเองและการฝึกทักษะอาชีพเบื้องต้น ตามความพร้อมและความต้องการ ในบริบทของโรงเรียนวัดสมหวัง ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะอาชีพและเจตคติต่ออาชีพ

๓. กระบวนการผลิตผลงานหรือขั้นตอนการดำเนินงาน

ในการดำเนินงานจัดทำแนวปฏิบัติที่ดี เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะอาชีพ และเจตคติที่ดีต่ออาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดสมหวัง ได้ดำเนินงานตามรูปแบบวงจรตามขั้นตอนกระบวนการของเดมมิ่ง (PDCA) ในทุกขั้นตอนใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participative Management PM) โดยประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน เป็น PDCA โดยมียุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเมินผล C

-
- ```
graph TD; Start[] --> Eval{ประเมินผล C}; Eval --> Dev[/ปรับปรุงและพัฒนา A/]; Dev --> Rec[การนำเสนอ S];
```
๑. ตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้อง
  ๒. การนิเทศ
  ๓. แบบประเมิน
  ๔. PLC

ปรับปรุงและพัฒนา A

1. ร่างรูปแบบการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะอาชีพ และเจตคติที่ดีต่ออาชีพของนักเรียน โรงเรียนวัดสมหวัง
2. ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

การนำเสนอ S

เผยแพร่งานสู่ชุมชนและโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 อย่างต่อเนื่อง แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับชุมชน โรงเรียนใกล้เคียง ผ่านพบ วารสารโรงเรียนวัดสมหวัง Facebook และ Youtube โรงเรียนวัดสมหวัง

## ขั้นตอนการดำเนินงาน

การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวัง แบ่งออกเป็น ๔ ระยะ ดังนี้

ระยะที่ ๑ การศึกษาสภาพปัจจุบัน ในการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำของโรงเรียนวัดสมหวัง กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนวัดสมหวัง ปีการศึกษา ๒๕๖๕ จำแนกเป็นผู้บริหาร จำนวน ๒ คน ครูจำนวน ๓๓ คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวน ๑๕ คน นักเรียน จำนวน ๑๐๓ คน และผู้ปกครอง จำนวน ๑๐๓ คน

การศึกษาเอกสาร ได้แก่ หลักสูตรสถานศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕ รายงานการประเมิน คุณภาพภายในสถานศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๕ รายงานการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๕ และการสัมภาษณ์บุคคล ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน ครูผู้สอน นักเรียนและผู้ปกครอง ตลอดจนการสังเกตบรรยากาศการจัดการเรียนการสอนและสภาพแวดล้อมทั่วไปของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ

ระยะที่ ๒ การพัฒนาแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวัง กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องของโครงสร้างรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวัง จำนวน ๕ คน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหาร การศึกษา ๑ คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารสถานศึกษา ๑ คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยการศึกษา ๑ คน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ๑ คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศการศึกษา ๑ คน

แหล่งข้อมูล คือ รูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำโรงเรียนวัดสมหวัง ที่ได้พัฒนาขึ้นโดยอาศัยกรอบแนวคิดของ Joyce and Weil (๒๐๐๐) และดำเนินการภายใต้กรอบการบริหารจัดการศึกษาในศตวรรษที่ ๒๑

ระยะที่ ๓ การนำรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวังไปใช้ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๒ จำนวน ๑๐๓ คน และ ที่เรียนรายวิชาเพิ่มเติมที่เปิดขึ้นตามรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวัง ปีการศึกษา ๒๕๖๕

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวัง เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๒ จำนวน ๑๐๓ คน

ระยะที่ ๔ การประเมินผลการใช้รูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวัง กลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ ซึ่งจำแนกเป็น ๒ กลุ่ม ได้แก่ ผู้ปกครองและนักเรียน ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๖๕ จำนวน ๑๐๓ คน

เครื่องมือที่ใช้ ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษา เพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวัง แบบประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของโครงสร้างรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำโรงเรียนวัดสมหวัง แบบประเมินทักษะอาชีพและเจตคติต่ออาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดสมหวัง แบบประเมินผลการใช้รูปแบบการจัดการศึกษา เพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวัง โดยผู้ปกครอง และแบบประเมินผลการใช้รูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวัง โดยนักเรียน ซึ่งผู้วิจัย ดำเนินการในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ ในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๕ ถึง เดือนมกราคม ๒๕๖๖ โดยนำ แบบสัมภาษณ์ และแบบประเมินเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๕ ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ซึ่งนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC) พบว่า ทุกข้อของแบบสัมภาษณ์และแบบประเมินมีค่าความสอดคล้องระหว่าง ๐.๖๐ - ๑.๐๐ และตรวจสอบ คุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยง (Reliability) โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, ๒๕๔๓) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินผล การใช้รูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวัง โดยผู้ปกครอง และโดยนักเรียน เท่ากับ ๐.๘๘

การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

#### ๔. ผลการดำเนินการ/ผลสัมฤทธิ์/ประโยชน์ที่ได้รับ

๑. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ในการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำของโรงเรียนวัดสมหวัง การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะอาชีพและเจตคติต่ออาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดสมหวัง สามารถดำเนินการได้โดยดำเนินการปรับหลักสูตรสถานศึกษาให้มีแผนการเรียนและรายวิชาเพิ่มเติม ให้รองรับสมรรถนะทางสาขาวิชา และสาขาวิชาชีพ ตลอดจนดำเนินการพัฒนาคุณภาพกระบวนการเรียนรู้ส่งเสริมหลักสูตรทักษะอาชีพควบคู่ไปกับวิชาสามัญ โดยในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จัดการศึกษาให้ผู้เรียนได้ค้นหาอาชีพตามความต้องการของตนเองและมีโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาพของงานและการฝึกทักษะอาชีพเบื้องต้น ตามบริบทของโรงเรียนวัดสมหวัง
๒. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวัง ได้พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวัง โดยพัฒนาให้สอดคล้องเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนวัดสมหวัง ในลักษณะของการจัดการเรียนรู้ ๓ รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบสมรรถนะอาชีพ ระยะสั้น รูปแบบเตรียมความถนัด เฉพาะทางกลุ่มสาขาวิชาชีพ และรูปแบบการเรียนรู้การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจพอเพียง โดยนำมาพัฒนาขึ้นตาม บริบทของโรงเรียนวัดสมหวัง เป็น ๒ รูปแบบ คือ รูปแบบที่ ๑ การจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช ๒๕๖๐) และรูปแบบที่ ๒ จัดทำโครงการและกิจกรรมเสริมหลักสูตรภายใต้กลุ่มบริหารวิชาการ ซึ่งได้มีการกำหนดเป็นองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการศึกษา โดยอาศัยแนวคิดของ Joyce and

Well (๒๐๐๐, p. ๑๐๐) ประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ ๕ องค์ประกอบ ได้แก่ ๑. แนวคิดและหลักการของรูปแบบ ๒. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ การจัดการเรียนรู้ ๓. เนื้อหา ๔. กิจกรรมการเรียนการสอน และ ๕. การวัดและประเมินผล

จากการประเมินความเหมาะสม/เห็นด้วยกับร่างรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวัง โดย ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อร่างรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวัง ทั้ง ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวัง ด้านแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวัง ด้านการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวัง และด้านองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวัง รวมทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ( $X = ๔.๘๒$ ,  $SD = ๐.๒๑$ ) ซึ่งจากผลการประเมินข้างต้นแสดงว่า ร่างรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวัง มีความเป็นไปได้เหมาะสม และสามารถนำไปใช้ได้

๓. ผลการนำรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวังไปใช้ที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะอาชีพและเจตคติต่ออาชีพของนักเรียน ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาเพิ่มเติม ปีการศึกษา ๒๕๖๕ ที่เปิดขึ้นตามรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวัง พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ ง ๒๑๒๐๒ วิชาการงานสู่อาชีพ ๒ (งานช่างปูน) มีนักเรียนที่ได้รับผลการเรียนระดับดี (เกรด ๓ ขึ้นไป) จำนวน ๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๙.๓๖ และมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ ง ๒๒๒๐๒ วิชาการงานสู่อาชีพ ๔ (งานช่างเชื่อมไฟฟ้า) มีนักเรียนที่ได้รับผลการเรียนระดับดี (เกรด ๓ ขึ้นไป) จำนวน ๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๐๐

ผลการประเมินทักษะอาชีพและเจตคติต่ออาชีพของนักเรียน ทั้ง ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านที่ ๑ นักเรียนวางแผนการทำงานและดำเนินการจนสำเร็จ ด้านที่ ๒ นักเรียนทำงานอย่างมีความสุข มุ่งมั่นพัฒนางาน และภูมิใจในผลงานของตนเอง ด้านที่ ๓ นักเรียนทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และด้านที่ ๔ นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่ออาชีพสุจริต และหาความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ตนเองสนใจ พบว่าในภาพรวม นักเรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต มีคุณภาพอยู่ในระดับ มากที่สุด ( $X=๔.๘๔$ ,  $SD = ๐.๕๗$ )

๔. ผลการประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวัง

ผลการประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวัง ได้แก่ กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ ซึ่งจำแนกเป็น ๒ กลุ่ม ได้แก่ ผู้ปกครองและนักเรียน โดย ประเมินใน ๓ ด้าน คือ ด้านที่ ๑ การสร้างและพัฒนารูปแบบ ด้านที่ ๒ การนำรูปแบบไปใช้ และด้านที่ ๓ ผลผลิตของรูปแบบ พบว่า ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวัง ในภาพรวมทั้ง ๓ ด้าน มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ( $X =$

๔.๓๑,  $SD = ๐.๖๗$ ) และผลการประเมินความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวัง ในภาพรวมทั้ง ๓ ด้าน มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ( $X = ๔.๘๕$ ,  $SD = ๐.๖๓$ )

#### ๕. ประโยชน์ที่ได้รับ

๑. โรงเรียน ได้แนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อการมีงานทำแห่งศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งจะช่วยส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะอาชีพและเจตคติต่ออาชีพ เพื่อสามารถต่อยอดไปสู่การประกอบอาชีพในอนาคตได้ต่อไป

๒. นักเรียน มีความตั้งใจและพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ มีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ แก้ปัญหาและอุปสรรคการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย ปฏิบัติงานอาชีพที่ตนเองสนใจได้สามารถและนำเพื่อนให้เกิดเจตคติที่ดีต่องานอาชีพสุจริต นำความรู้เรื่องการทำงานไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

#### ๕. ปัจจัยความสำเร็จ

๑. ผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการนำรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำไปใช้ เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้ที่มีทักษะอาชีพและมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต และเป็นแนวทางในการพัฒนาบทเรียน ใช้ในการพัฒนาแผนการเรียนในสถานศึกษาต่อไป

๒. ต้องมีการจัดตั้งงบประมาณ ให้ครอบคลุมค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อจัดจ้าง

๓. ต้องจัดหาวัสดุ-อุปกรณ์ ที่ใช้ในการฝึกสอนให้พอเพียงต่อการใช้งาน ในวิชาเลือกชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ในรายวิชา ง ๒๑๒๐๑ งานออกแบบ และรายวิชา ง ๒๑๒๐๒ งานปูน วิชาเลือกชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ในรายวิชา ง ๒๒๒๐๑ งานไฟฟ้าภายในอาคาร และรายวิชา ง ๒๒๒๐๒ งานเชื่อมไฟฟ้า

๔. รูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำมีความสำคัญต่อการดำเนินการของกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ในโรงเรียน เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้คณะครู รวมถึงนักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นร่วมรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน

#### ๖. บทเรียนที่ได้รับ (Lesson Learned)

๑. การเสริมทักษะและสร้างเสริมประสบการณ์อาชีพ รวมถึงทักษะพื้นฐานในการประกอบอาชีพ และคุณลักษณะสำคัญ ในการประกอบอาชีพ โดยดำเนินการปรับหลักสูตรสถานศึกษาให้มีแผนการเรียนและรายวิชาเพิ่มเติม ตลอดจน จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้รองรับสมรรถนะทางสาขาวิชา และสาขาวิชาชีพ ส่งเสริมหลักสูตรทักษะอาชีพควบคู่ไปกับวิชาสามัญ ทั้งนี้เพราะกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนเลือกที่จะเรียนตามความสนใจ ความสามารถ และความถนัดของผู้เรียน จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะอาชีพ และเจตคติต่ออาชีพของนักเรียน

๒. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวัง ได้ดำเนินการภายใต้กรอบการบริหารจัดการศึกษาในศตวรรษที่ ๒๑ ประกอบด้วย ๒ รูปแบบ ได้แก่

รูปแบบที่ ๑ การจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง ๒๕๖๐) และรูปแบบที่ ๒ จัดทำโครงการและกิจกรรมเสริมหลักสูตรภายใต้ กลุ่มบริหารวิชาการ โดยได้จัดทำโครงการและกิจกรรมเสริมหลักสูตรรองรับฐานรากของผู้เรียนเป็นกลุ่มความสามารถ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน

### ๗. การเผยแพร่/การได้รับการยอมรับ/รางวัลที่ได้รับ

๑. เผยแพร่ผลงานผ่านเว็บไซต์โรงเรียนวัดสมหวัง <http://watsomwang.ac.th/mainpage>
๒. เผยแพร่ผลงานผ่าน แผ่นพับ วารสารโรงเรียนวัดสมหวัง Facebook และ Youtube ของโรงเรียนวัดสมหวัง

### ๘. การขยายผลต่อยอดสู่ความยั่งยืน

๑. การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ๔ รูปแบบ คือ ๑. รูปแบบฐานสมรรถนะอาชีพระยะสั้น ๒. รูปแบบเตรียมความถนัดเฉพาะทางกลุ่มสาขาวิชาชีพอุดมศึกษา ๓. รูปแบบทวิศึกษา และ ๔. รูปแบบการเรียนรู้การเป็นผู้ประกอบการทำธุรกิจพอเพียง มาออกแบบและพัฒนา รูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ ในรูปแบบอื่น ๆ ตามบริบทของสถานศึกษา

๒. ควรมีการนำรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำไปประยุกต์ใช้กับนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ ๒ เพื่อเป็นการปลูกฝังการทำงานอย่างเป็นขั้นเป็นตอน มีการวางแผนในการทำงาน การมีความกระตือรือร้นในการทำงาน มีความตั้งใจในการทำงานให้สำเร็จ และมีการความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน

### ๙. ข้อเสนอแนะในการนำผลงาน/นวัตกรรมไปใช้

๑. รูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวัง ควรให้นักเรียนได้เรียนรู้ ผ่านประสบการณ์ตรง จากการสังเกต และการลงมือปฏิบัติ จนนักเรียนเกิดองค์ความรู้ และสร้างสรรค์ผลงานเพื่อนำไปประกอบอาชีพได้ มีการวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ทั้งจาก ตัวผู้เรียนเอง

๒. เพื่อน ครูผู้สอน ราษฎรชาวบ้าน และสถานประกอบการในการประเมินชิ้นงานของผู้เรียน ซึ่ง จะเห็นได้ว่า กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้นตามรูปแบบการจัดการศึกษา เพื่อการมีงานทำ โรงเรียนวัดสมหวัง มีความสอดคล้องกับสภาพชุมชน และความต้องการของนักเรียน ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ

## ภาคผนวก

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาเพิ่มเติม การจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะอาชีพ และเจตคติที่ดีต่ออาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดสมหวัง
2. รูปประกอบในการดำเนินการการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะอาชีพ และเจตคติที่ดีต่ออาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดสมหวัง

## คำอธิบายรายวิชา

ง๒๑๒๐๑ งานเขียนแบบ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ

เวลา ๒๐ ชั่วโมงจำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษาความหมาย ความสำคัญ ประโยชน์ หลักการ วิธีการ ขั้นตอนกระบวนการทำงาน การจัดการ ในวิชางานเขียนแบบ หลักการใช้เส้น การจัดหน้ากระดาษ การเขียนตัวอักษร การใช้มาตราส่วนในงานเขียนแบบ ประเภทต่าง ๆ สัญลักษณ์ในงานเขียนแบบ การเขียนภาพฉาย ภาพตัด ภาพออบลิกภาพไอโซเมตริก การวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ แล้วนำความรู้ไปวิเคราะห์งาน วางแผนการดำเนินงาน วิเคราะห์ปัญหา ใช้เทคโนโลยีในการเขียนแบบ ประเมินปรับปรุงการทำงาน และผลิตให้ดีขึ้น อยู่เสมอ ด้วยวิธีการใหม่ ๆ เลือกใช้ เก็บ บำรุงรักษาเครื่องมือในงานเขียนแบบ

ปฏิบัติการจัดหน้ากระดาษและกรอขอบข้อ เขียนตัวอักษรสัญลักษณ์ เขียนรูปฉาย รูปตัดรูปออบลิก รูป ไอโซเมตริกและรูปทรงเรขาคณิตและการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด คำนวณตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

โดยใช้กระบวนการคิด กระบวนการสื่อสาร กระบวนการสืบค้นข้อมูล กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการทางสังคม กระบวนการสร้างความตระหนัก กระบวนการนำเสนอข้อมูล กระบวนการกลุ่ม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และการแก้ปัญหา

เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจและมีทักษะในการใช้และการบำรุงรักษาเครื่องมือ สามารถเขียนแบบและอ่านแบบรูปทรงเรขาคณิตลักษณะต่าง ๆ และนำไปประยุกต์ใช้ในงานช่าง และให้นักเรียนมีระเบียบวินัย ความเป็นมิตร ความซื่อสัตย์ ความขยันหมั่นเพียร ประหยัด สะอาด ประณีต รอบคอบ มุ่งมั่นทำงานจนสำเร็จ เห็นคุณค่าของการทำงาน ทำงานอย่างมีความสุข มีค่านิยมที่ดีในการทำงาน ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและถูกวิธี

## ผลการเรียนรู้

๑. ศึกษาความหมาย ความสำคัญ วิวัฒนาการ จำแนกลักษณะและประโยชน์ของอุปกรณ์ ในงานเขียนแบบชนิดต่าง ๆ ได้

๒. สามารถใช้หลักการจัดหน้ากระดาษในการเขียนแบบได้

๓. สามารถใช้มาตราส่วน เขียนตัวเลข เขียนตัวอักษรทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศได้

๔. สามารถใช้เส้นและเขียนรูปทรงเรขาคณิตในงานเขียนแบบประเภทต่าง ๆ ได้

๕. สามารถกำหนดขนาดมิติในงานเขียนแบบได้

๖. สามารถเขียนภาพฉาย ภาพตัด และภาพออบลิกและภาพไอโซเมตริกได้

๗. สามารถเลือกใช้ เก็บบำรุงรักษาเครื่องมือในงานเขียนแบบได้

๘. ปฏิบัติการเขียนแบบอย่างง่ายได้



๙. ใช้วัสดุอย่างคุ้มค่าตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๑๐. นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เป็นแนวทางในการศึกษาต่อได้

รวมทั้งหมด ๑๐ ผลการเรียนรู้

## คำอธิบายรายวิชา

ง๒๑๒๐๒ ช่างปูน  
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ  
เวลา ๒๐ ชั่วโมง จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษาเกี่ยวกับเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ในงานช่างปูน การเตรียมวัสดุและพื้นที่ การอ่านแบบ การหาระดับปูนสำหรับงานตบแต่ง ลำดับขั้นตอนและวิธีการก่ออิฐแบบต่างๆ การฉาบปูนเรียบ และตบแต่งผิวผนัง

ปฏิบัติฝึกทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับการอ่านแบบ การเตรียมวัสดุและพื้นที่ การหาระดับ การตั้งและแนว การผสมปูนก่อปูนฉาบและปูนสำหรับตบแต่งงานผิว การก่ออิฐ การฉาบปูน และการตบแต่งผิวงานปูนอย่างง่าย สํารวจแหล่งวัสดุและแหล่งบริการในท้องถิ่น ประมาณวัสดุ คิตรายาค่าใช้จ่ายและกำหนดรายคาราค่าบริการ ทำบัญชีรายรับรายจ่าย

เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะพื้นฐานในการก่ออิฐ ฉาบปูน และตบแต่งผิวลักษณะต่างๆอย่างง่ายได้อย่างถูกต้องตามลำดับขั้นตอน และสามารถให้บริการได้

## ผลการเรียนรู้

๑. บอกและปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยได้
๒. บอกชื่อเครื่องมือ และ ใช้เครื่องมือได้เหมาะสมกับงานได้
๓. เลือกใช้วัสดุได้ถูกต้องเหมาะสมกับงานได้
๔. ปฏิบัติงานวัดระยะและวางแบบได้
๕. ปฏิบัติงานเหล็กเสริมได้
๖. ปฏิบัติงานคอนกรีตได้
๗. ปฏิบัติงานบ่มและแกะแบบหล่อได้
๘. ปฏิบัติงานก่อได้
๙. ปฏิบัติงานฉาบได้
๑๐. ปฏิบัติงานแต่งความเรียบร้อยของงานและ ทาสีงานได้
๑๑. ประมาณราคางานที่ตนเองทำได้
๑๒. จัดทำบัญชีรายรับ – รายจ่ายได้

รวมทั้งหมด ๑๒ ผลการเรียนรู้

## คำอธิบายรายวิชา

ง๒๒๒๐๑ ช่างไฟฟ้าภายในอาคาร  
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ  
เวลา ๒๐ ชั่วโมง จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษาเกี่ยวกับไฟฟ้าเบื้องต้น กฎความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน การปฐมพยาบาล การใช้วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือในการเดินสายไฟฟ้า การใช้วัสดุอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับงาน การเดินสายไฟวิธีการต่างๆ การติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้า

บอกความเป็นมาเกี่ยวกับไฟฟ้า สามารถปฏิบัติฝึกทักษะเกี่ยวกับการเดินสายไฟฟ้าแบบต่าง เดินสายไฟฟ้าด้วยเข็มขัดรัดสายและอุปกรณ์การเดินสายไฟแบบต่างๆ ติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้าแบบต่างๆ เลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ได้ถูกต้องกับงาน ปฏิบัติงานด้วยความปลอดภัย สามารถปฏิบัติปฐมพยาบาลผู้ป่วยทางไฟฟ้าได้

เพื่อให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต มุ่งมั่นในการทำงาน ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการทำงานอย่างคุ้มค่า ถูกวิธีและตัดสินใจเลือกอาชีพที่หลากหลาย

## ผลการเรียนรู้

๑. อธิบายความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับไฟฟ้า
๒. นักเรียนสามารถบอกกฎเกี่ยวกับความปลอดภัยและการปฐมพยาบาล
๓. บอกวิธีการใช้และบำรุงรักษาเครื่องมือที่ใช้ในการเดินสายไฟฟ้า
๔. มีความรู้ความเข้าใจและสามารถเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ในการเดินสายไฟฟ้าในอาคารได้
๕. สามารถปฏิบัติเดินสายไฟฟ้าได้ถูกต้อง

รวมทั้งหมด ๕ ผลการเรียนรู้

## คำอธิบายรายวิชา

ง๒๒๒๐๒ ช่างเชื่อมไฟฟ้า  
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ  
เวลา ๒๐ ชั่วโมง จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษาลักษณะโครงสร้างของผลิตภัณฑ์แบบต่าง ๆ ที่ทำด้วยโลหะ ที่มีอยู่ในท้องถิ่น การวัด ตัด เจาะ การเชื่อมไฟฟ้า วัสดุอุปกรณ์การเชื่อม การต่อรอยเชื่อมแบบต่าง ๆ การตกแต่งผิวงาน ความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน

ปฏิบัติงานฝึกทักษะเกี่ยวกับ วัด ตัด เจาะ แต่งชิ้นงาน เชื่อมไฟฟ้าเทคนิคต่าง ๆ ในการเชื่อมไฟฟ้าทำ ราบ ผลิตชิ้นงานตามแบบ สำรวจแหล่งวัสดุ และแหล่งบริการในท้องถิ่น คำนวณค่าใช้จ่าย กำหนดราคาขาย จัดจำหน่าย ทำบัญชีรายรับ - รายจ่าย สร้างความตระหนักในการพัฒนาทักษะด้านอาชีพเพื่อเตรียมความพร้อม เข้าสู่ประชาคมอาเซียน

เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการวัด ตัด เจาะ วิธีการเชื่อมไฟฟ้าทำราบ สามารถผลิต ชิ้นงานและจำหน่ายได้และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างประหยัดและคุ้มค่าโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

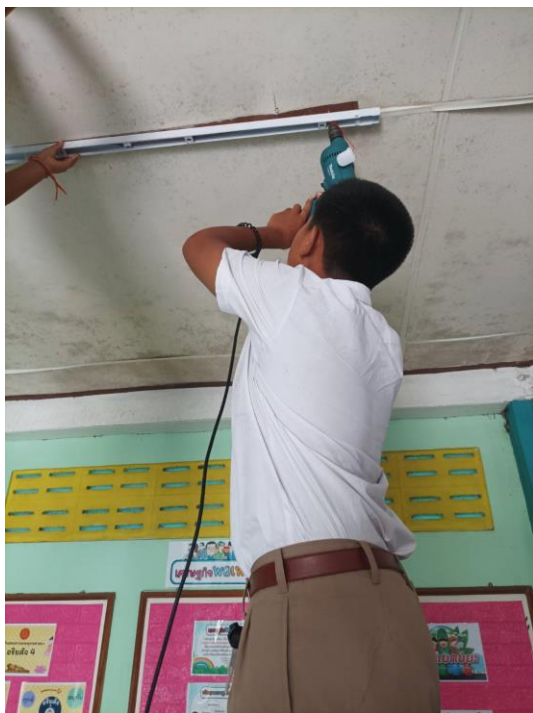
## ผลการเรียนรู้

๑. บอกหลักความปลอดภัยในการเชื่อมไฟฟ้าได้
๒. อธิบายวิธีการใช้ การเก็บบำรุงรักษา เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์งานเชื่อมไฟฟ้าได้
๓. บอกองค์ประกอบของงานเชื่อมไฟฟ้าได้
๔. บอกเทคนิคการเชื่อมไฟฟ้าได้
๕. ปฏิบัติการเริ่มอาร์คและเดินแนวเป็นช่วงสั้น ๆ ได้
๖. ปฏิบัติการต่อแนวเชื่อมได้
๗. ปฏิบัติการเชื่อมพอกทับแนวเดิมได้
๘. ปฏิบัติการเชื่อมเดินแนวทำราบได้
๙. สามารถผลิตชิ้นงานตามแบบได้
๑๐. สามารถคำนวณค่าใช้จ่าย กำหนดราคาขาย ทำบัญชีรายรับ - รายจ่ายได้

รวมทั้งหมด ๑๐ ผลการเรียนรู้

2. รูปประกอบในการดำเนินการการพัฒนาแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะอาชีพ และเจตคติที่ดีต่ออาชีพของนักเรียนโรงเรียนวัดสมหวัง

### งานช่างไฟฟ้าภายในอาคาร



### งานช่างปูน

เตรียมแบบพิมพ์ทาน้ำมันเพื่อให้ถอดแบบได้ง่าย



ผสมปูนกับทรายและน้ำในอัตราส่วน ปูน:ทราย:น้ำ 1:2:1



เทพูนลงแบบพิมพ์และรอให้แห้ง



แกะชิ้นงานออกจากแบบ ขนย้าย



### นำแผ่นพื้นไปจัดสวนหย่อมและมุมต่างๆในโรงเรียน

